

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Velkomst til Danne-Kongen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Velkomst til Danne-Kongen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 298. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_312_11-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

saa gjorde Papisten indtil Luther kom, og gav os
 derved en dag vendt Skjæb af kirkelig Kunst;
 saa gjorde Humanisten indtil vore Dage, og gav os
 en dag vendt Skjæb af kirkelig Vidskab; Histo-
 rien er derved blevet lang, og lys og lærerig; men
 vel vogte vi os for at give Efter-Slægten en dag
 vendt Skjæb af universal-historisk Kunst og Vid-
 skab, thi da maatte Slægten forsvinde i Naturens
 store Skjæb-Rige!

Velkomst til Danne = Kongen.

Held den Konge, hvem Folket led-sager
 Et ille, vremodigt af Bøe!
 Ham med Jubel det atter modtager,
 Sengen sig lester i Elje;
 Saa og med Soel daler Fuglens Nest,
 Hæver sig klar, naar det rodmær i Øst.

Held Dig! Konning i Danne-marks Dange!
 Det er din Arvegangs-Ret;
 Fulgt med Taarer, og hilset med Sange,
 Færdes vor Konninge-Ret;
 Folket i Stoven har Fuglens Vild,
 Taaren og Sengen er Straalernes Prind.

Hil, Dig, Konge! paa Fædrens-Borgen!
 Atter velkommen i Dang!
 Chor af Fugle Dig ventig i Morgen
 Vække med sødere Sang!
 Hil Dig! Marie! vor Dronning saa sijn!
 Kongens er Prisen, og Kongen er Din!

Hil Dig, Konge! som haver paa Borgen
 Hvad selv i Hatten er Held!
 Sid lyffelig, med Bød for al Sorgen,
 Daa-gen for Danne-marks Vel!
 Sidde, med Taarer, vi føle Dit Savn!
 Sidstige Slægter velsigne Dit Navn!

Svag er Stemmen, som her Dig har gjæstet,
 End ligger Kræften i Svøb;
 Vel, at Alt, som har Hjertedød sæstet,
 Gro'r dog i Aarens Løb!
 Etionnere Blomster, og høiere Sang,
 Hjælper os Gud, vi Dig bringe engang! *)

*) Denne Kvæbling var naturligvis bestemt til at kom-
 me her, men nu da den er trykket i Skildriet, er
 det endogsaa min faderlige Plig* at indrømme samme,
 da den ikke er blevet fortrykt paa adskillige Steder,
 og har faaet sit ene Been vridt reent af Led.

